I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1952/2005

av den 23 november 2005

om den gemensamma organisationen av marknaden för humle och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1696/71, (EEG) nr 1037/72, (EEG) nr 879/73 och (EEG) nr 1981/82

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 36 och artikel 37.2 tredje stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2], och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EEG) nr 1696/71 av den 26 juli 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle [3] har flera gånger ändrats på väsentliga punkter, bland annat inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare [4]. För tydlighetens skull bör därför förordning (EEG) nr 1696/71 upphävas och ersättas.

(2) Även rådets förordningar (EEG) nr 1037/72 av den 18 maj 1972 om allmänna bestämmelser om beviljande och finansiering av stöd till humleproducenter [5], (EEG) nr 1981/82 av den 19 juli 1982 om en förteckning över de regioner i gemenskapen där produktionsstöd för humle endast kan beviljas till godkända producentgrupper [6] samt (EEG) nr 879/73 av den 26 mars 1973 om beviljande av stöd och återbetalning av beviljat stöd från medlemsstaterna till godkända producentgrupper inom humlesektorn [7] bör upphävas, eftersom de har blivit överflödiga genom antagandet av förordning (EG) nr 1782/2003. Eftersom Slovenien emellertid inte kommer att tillämpa det enhetliga jordbruksstödet förrän den 1 januari 2007 bör artikel 7 i förordning (EEG) nr 1696/71 samt förordningarna (EEG) nr 1037/72 och (EEG) nr 1981/82 fortsätta att gälla för Slovenien för 2006 års skörd.

(3) Växtsaft och växtextrakt av humle, och humle, är i stort sett utbytbara produkter. För att möjliggöra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget och garantera att den gemensamma jordbrukspolitiken får full effekt inom humlesektorn bör bestämmelserna om handel med tredjeländer och de saluföringsregler som antagits för humle utvidgas till att även gälla för växtsaft och växtextrakt av humle.

(4) För att säkra en rimlig levnadsstandard för producenterna fastställs en stödordning för vissa sektorer, inbegripet humlesektorn, i förordning (EG) nr 1782/2003.

(5) En kvalitetsinriktad politik bör föras inom hela gemenskapen genom tillämpning av bestämmelser som rör certifiering tillsammans med bestämmelser som i princip förbjuder avsättning av produkter för vilka intyg inte har utfärdats eller av importerade produkter som inte uppfyller motsvarande lägsta kvalitetskriterier.

(6) För att stabilisera marknaden och garantera rimliga priser för leveranser till konsumenterna bör man främja en centralisering av utbudet och en gemensam anpassning från odlarnas sida av deras produkter till marknadens behov.

---

[1] Ännu ej offentliggjort i EUT.
[2] Ännu ej offentliggjort i EUT.
[3] EGT L 175, 4.8.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2320/2003 (EUT L 345, 31.12.2003, s. 18).
[4] EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 118/2005 (EUT L 24, 27.1.2005, s. 15).
[5] EGT L 118, 20.5.1972, s. 19. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 1604/91 (EGT L 149, 14.6.1991, s. 13).
[6] EGT L 215, 23.7.1982, s. 3. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.
[7] EGT L 86, 31.3.1973, s. 26. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2254/77 (EGT L 261, 14.10.1977, s. 3).

(7) En sammanslutning av jordbrukarna i organisationer med krav på medlemmarna att följa gemensamma regler skulle därför gynna uppfyllandet av målen i artikel 33 i fördraget.

(8) För att undvika att producenter särbehandlas och för att säkerställa att vidtagna åtgärder är enhetliga och effektiva bör det fastställas villkor för hela gemenskapen vilka producentgrupperna måste uppfylla för att bli erkända av medlemsstaterna. För att uppnå en effektiv centralisering av utbudet är det särskilt nödvändigt dels att grupperna är tillräckligt stora i ekonomiskt hänseende, dels att producenternas totala produktion avsätts av sammanslutningen antingen direkt eller genom producenterna enligt gemensamma regler.

(9) De planerade åtgärderna bör möjliggöra ett importsystem, som endast innebär att Gemensamma tulltaxan tillämpas.

(10) Med hänsyn till dessa åtgärder bör det vara möjligt att avstå från tillämpningen av alla kvantitativa restriktioner vid gemenskapens yttre gränser. Dessa åtgärder kan emellertid i undantagsfall visa sig otillräckliga. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Alla sådana åtgärder bör vara förenliga med gemenskapens internationella åtaganden.

(11) En väl fungerande inre marknad skulle äventyras om statliga stöd beviljades. Därför bör fördragets bestämmelser om statligt stöd gälla för produkter som omfattas av den här gemensamma organisationen av marknaden.

(12) De erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordning (EEG) nr 1696/71 har visat att det behövs ett instrument för förebyggande åtgärder om det uppstår risk för strukturella överskott eller marknadsstörningar.

(13) Det är lämpligt att ha tillgång till tillräcklig information om läget på marknaden i gemenskapen och hur marknaden förväntas utvecklas. Det bör därför föreskrivas registrering av samtliga leveranskontrakt för humle som producerats i gemenskapen.

(14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [1].

(15) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 1696/71 till det som återges i den här förordningen kan orsaka problem som inte tas upp i den här förordningen. För att kunna hantera sådana svårigheter bör kommissionen få möjlighet att vidta övergångsåtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

1. Härmed inrättas en gemensam marknadsordning för humlesektorn, med regler för saluföring, producentgrupper och handel med tredjeländer avseende följande produkter:

KN-nr	Varuslag
1210	Humle, färsk eller torkad, även mald, pulvriserad eller i form av pellets; lupulin

2. Bestämmelserna i denna förordning om saluföring och handel med tredje land skall också tillämpas på följande produkter:

KN-nr	Varuslag
1302 13 00	Växtsaft och växtextrakt av humle (Humleextrakt)

Artikel 2

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *humle:* de torkade blomställningarna, även kallade kottar, av (hon-)humleplantan (*humulus lupulus*). Dessa gröngula, äggformade blomställningar har en stjälk och har vanligen en största längd på 25 cm.

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

b) *humlepulver:* den produkt som erhålls vid malning och som innehåller alla naturliga beståndsdelar av humle.

c) *lupulinberikat humlepulver:* den produkt som erhålls genom malning av humle efter mekanisk avskiljning av en del av bladen, stjälkarna, stödbladen och humlespindlarna.

d) *humleextrakt:* de koncentrerade produkter som erhålls genom lösningsmedels inverkan på humlet eller humlepulvret.

e) *humleblandningar:* en blandning av två eller fler av de produkter som avses i leden a-d.

Artikel 3

Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1782/2003.

KAPITEL II

SALUFÖRINGSÅTGÄRDER

Artikel 4

1. För de produkter som avses i artikel 1 och som skördats eller framställts inom gemenskapen skall reglerna för certifiering tillämpas.

2. Certifikat får endast utfärdas för produkter med de egenskaper som i ett bestämt avsättningsled anges som minimikrav. För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får certifikat endast utfärdas om alfasyrahalten i dessa produkter inte är lägre än halten i det humle ur vilket de utvinns.

3. Certifikaten skall åtminstone innehålla följande uppgifter:

a) Humlets produktionsplats eller produktionsplatser.

b) Skördeår.

c) Sort eller sorter.

Artikel 5

1. De produkter som avses i artikel 1 får endast saluföras eller exporteras om det certifikat som avses i artikel 4 har utfärdats.

För importerade produkter enligt artikel 1 skall det intyg som avses i artikel 9.2 godkännas som likvärdigt med ett certifikat.

2. Undantag från punkt 1 kan antas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2

a) för att uppfylla kraven för handel i vissa tredje länder, eller

b) för produkter avsedda för särskild användning.

De åtgärder som avses i första stycket

a) får inte vara till skada för den normala avsättningen av produkter för vilka certifikatet har utfärdats, och

b) måste åtföljas av garantier för att undvika en förväxling med sådana produkter.

KAPITEL III

PRODUCENTGRUPPER

Artikel 6

I denna förordning avses med producentgrupp en gruppering som uteslutande, eller om den nationella lagstiftningen så medger, i huvudsak, består av humleproducenter, som godkänts av en medlemsstat i enlighet med artikel 7 och som upprättats på producenternas initiativ, särskilt i syfte att uppnå ett eller flera av följande mål:

a) Att uppnå en koncentration av utbudet och medverka till att stabilisera marknaden genom att avsätta medlemmarnas totala produktion eller, i förekommande fall, genom att återköpa humlet till ett högre pris än vad som anges i artikel 7.4 a.

b) Att gemensamt anpassa produktionen till marknadens krav och förbättra produktionen, bland annat genom omställning till andra sorter, omorganisation av humleodlingar, marknadsföring samt forskning om produktion, avsättning och integrerat skydd.

c) Att främja rationalisering och mekanisering av arbetet med odling och skörd för att göra produktionen lönsammare och förbättra miljöskyddet.

d) Att besluta vilka humlesorter som deras medlemmar får producera och anta gemensamma produktionsbestämmelser.

Artikel 7

1. Den medlemsstat i vilken producentgruppen har sitt säte skall vara behörig att erkänna producentgrupper.

2. Medlemsstaterna skall godkänna sådana producentgrupper som ansöker om godkännande och uppfyller följande allmänna villkor:

a) De skall ha rättssubjektivitet eller tillräcklig rättskapacitet för att kunna åtnjuta rättigheter och åläggas förpliktelser enligt nationell lagstiftning.

b) De skall tillämpa gemensamma regler om produktion och utsläppande på marknaden (första avsättningsledet).

c) De skall i sina stadgar införa krav på att de producenter som är medlemmar i gruppen

i) iakttar de gemensamma produktionsreglerna och besluten om vilka sorter som får produceras,

ii) säljer den samlade produktionen genom gruppen eller sammanslutningen.

d) Det skall bevisas att den ekonomiska aktiviteten är av tillräckligt omfång.

e) De skall inom hela sitt verksamhetsområde utesluta all diskriminering mellan gemenskapens producenter eller producentgrupper, särskilt vad gäller nationalitet eller etableringsplats.

f) De skall utan diskriminering garantera alla producenter som förbinder sig att följa stadgarna rätten att tillhöra en grupp.

g) De skall i sina stadgar införa bestämmelser som garanterar att de av gruppens medlemmar som vill säga upp sitt medlemskap endast får göra det efter att ha varit medlemmar i minst tre år och på villkor att de meddelar gruppen sin avsikt minst ett år innan de lämnar gruppen, utan att det påverkar nationella lagar och andra författningar som har till syfte att i specifika fall skydda gruppen eller dess kreditorer mot de ekonomiska konsekvenser som kan uppstå när en medlem utträder eller att hindra en medlem från att utträda under löpande budgetår.

h) De skall i sina stadgar införa skyldigheten att hålla separat bokföring för de verksamheter för vilka de godkänts.

i) De skall inte inneha en marknadsdominerande ställning i gemenskapen.

3. Skyldigheten i punkt 2 c gäller inte för produkter för vilka producenterna träffat försäljningsavtal innan de blev medlemmar i gruppen under förutsättning att gruppen har informerats om och godkänt dessa avtal.

4. Genom undantag från punkt 2 c ii kan medlemmarna i en producentgrupp, om producentgruppen så tillåter och på de villkor som gruppen fastställer

a) ersätta den skyldighet att avsätta den samlade produktionen genom producentgruppen som avses i punkt 2 c ii med att produktionen avsätts i enlighet med de gemensamma regler som fastställs i stadgarna, genom vilka producentgruppen garanteras rätten att kontrollera försäljningspriserna vilka gruppen måste godkänna, och om priset inte godkänns skall gruppen köpa upp denna humle till ett högre pris,

b) avsätta genom en annan producentgrupp, som deras egen grupp har valt, de produkter som på grund av sina karaktäristiska egenskaper primärt inte omfattas av den senare producentgruppens handelsverksamhet.

KAPITEL IV

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 8

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall importtullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 9

1. De produkter som anges i artikel 1 och som kommer från tredje land får endast importeras om deras kvalitetsegenskaper minst motsvarar dem som föreskrivits för liknande produkter som skördats inom gemenskapen eller som är framställda av sådana produkter.

2. De produkter som anges i artikel 1 skall anses motsvara den standard som avses i punkt 1 i den här artikeln om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av myndigheterna i ursprungslandet och som godkänts som likvärdigt med det intyg som anges i artikel 4.

För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får intyget endast godkännas som likvärdigt med ett certifikat om alfasyrahalten i dessa produkter inte är lägre än halten i det humle ur vilket de utvinns.

Huruvida intygen motsvarar ett certifikat skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 10

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkterna enligt artikel 1. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

a) Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

b) Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 11

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredjeländer som inte är medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO) till dess att sådan störning eller hot om störning har upphört.

2. Om situationen enligt punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från det att begäran tagits emot.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta rådet beslut om sådana åtgärder som avses i punkt 2. Rådet skall sammanträffa utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet i fråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

KAPITEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 12

Om inte annat följer av denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget gälla för produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1.1 i den här förordningen.

Artikel 13

Om det finns risk för produktionsöverskott eller störningar i utbudet på marknaden, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att förhindra obalans på marknaden. Sådana åtgärder kan till exempel ha till syfte att påverka

a) produktionens omfattning,

b) utbudsvolymen,

c) avsättningsvillkoren.

Artikel 14

1. Samtliga leveranskontrakt för i gemenskapen producerad humle som ingåtts mellan, å ena sidan, en producent eller sammanslutna producenter och, å andra sidan, en köpare skall registreras av organ som respektive producentmedlemsstat utsett för detta ändamål.

2. Kontrakt om leverans av vissa bestämda kvantiteter till överenskommet pris under en period som omfattar en eller flera skördar och som ingås före den 1 augusti året för den första skörden i fråga skall kallas ”förhandskontrakt”. De skall registreras separat.

3. De uppgifter som har registrerats får inte användas för andra ändamål än för tillämpningen av denna förordning.

Artikel 15

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra den information som är nödvändig för att genomföra bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 16

1. Kommissionen skall biträdas av en förvaltningskommitté för humle (nedan kallad ”kommittén”).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 17

Detaljerade föreskrifter för tillämpningen av denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2, bland annat avseende följande:

— De minimi-kvalitetsegenskaper som avses i artikel 4.2.

— Det utsläppande på marknaden som avses i artikel 7.2 b.

— De bestämmelser som anges i artikel 7.2 g.

— Registrering av leveranskontrakt enligt artikel 14.

— De bestämmelser om meddelande av information som anges i artikel 15.

KAPITEL VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTLIGA BESTÄMMELSER

Artikel 18

1. Förordning (EEG) nr 1696/71 skall upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2006.

För Slovenien skall emellertid artikel 7 fortsätta att gälla till och med 2006 års skörd.

Hänvisningar till förordning (EEG) nr 1696/71 skall anses som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan.

2. Förordningarna (EEG) nr 1037/72, (EEG) nr 879/73 och (EEG) nr 1981/82 skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2006.

För Slovenien skall förordningarna (EEG) nr 1037/72 och (EEG) nr 1981/82 emellertid fortsätta att gälla till och med 2006 års skörd.

Artikel 19

1. De producentgrupper som erkänns enligt förordning (EEG) nr 1696/71 skall anses vara erkända enligt den här förordningen.

2. Övergångsåtgärder för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1696/71 till bestämmelserna i denna förordning kan antas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 20

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 23 november 2005.

På rådets vägnar

M. BECKETT

Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 1696/71	Denna förordning
Artikel 1.1 och 1.2	Artikel 1
Artikel 1.3	Artikel 2
Artikel 1.4	—
—	Artikel 3
Artikel 2.1, 2.2 och 2.3	Artikel 4
Artikel 2.4	—
Artikel 2.5	Artikel 17
Artikel 3	Artikel 5
Artikel 4	—
Artikel 5.1 och 5.2	Artikel 9
Artikel 5.3	Artikel 17
Artikel 6	—
Artikel 7.1 a, b, c och d	Artikel 6
Artikel 7.1 e	—
Artikel 7.1a och 7.2	—
Artikel 7.3 a	Artikel 7.2 b
Artikel 7.3 b första stycket	Artikel 7.2 c
Artikel 7.3 b andra stycket	Artikel 7.3
Artikel 7.3 b tredje stycket	Artikel 7.4
Artikel 7.3 c–f	Artikel 7.2 d–g
Artikel 7.3 g	Artikel 7.2 a
Artikel 7.3 h och i	Artikel 7.2 h–i
Artikel 7.4	Artikel 7.1
Artikel 7.5	Artikel 17
Artikel 12	—
Artikel 13	—
Artikel 14	Artikel 8
Artikel 15	Artikel 10
Artikel 15a.1 första stycket	Artikel 11.1
Artikel 15a.1 andra stycket	—
Artikel 15a.2, 15a.3, 15a.4	Artikel 11.2, 11.3, 11.4
Artikel 16	Artikel 12
Artikel 16a	Artikel 13
Artikel 17	—
Artikel 18 första stycket första meningen	Artikel 15
Artikel 18 första stycket andra meningen	Artikel 17
Artikel 18 andra stycket	—
Artikel 20	Artikel 16
Artikel 21	—
Artikel 22	—
—	Artikel 18
—	Artikel 19.1
Artikel 23 första stycket	Artikel 19.2
Artikel 23 andra stycket	—
Artikel 24	Artikel 20